

ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Κάθε Δευτέρα παρουσιάζεις

Κάθε Τρίτη ομάδες (στην υπαίθρια βιβλιοθήκη ή στην αυλή) και Καραγκιόζη

Κάθε Τετάρτη βγαίνουμε έξω από το σχολείο

Πέμπτη ποτίζουμε και τρώμε όλοι μαζί

Παρασκευή, βιβλιοθήκη και συμβούλιο τάξης

Σάββατο και Κυριακή ραντεβού στην κοινότητα!
(Παρασκευή + Τζέσικα)

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ - ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ

Τ' αετόπουλα μένουν ψηλά και τα βλέπουν όλα πάλι από ψηλά! (ομαδικό)

Είναι ωραίες οι καρακάξες. Έχουν φτιάξει τη φωλιά τους στο κυπαρίσσι. Την έχουμε δει. (Άγγελος)

Ήμουν στο μουσείο και μπήκε ένας κότσυφας μέσα

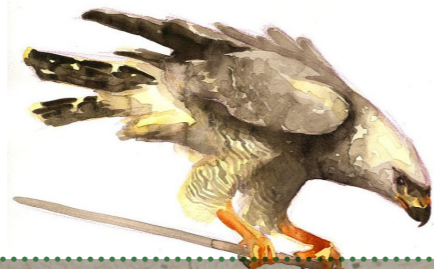
στο μουσείο. Ελεγε: «Ουίτ», «ουίτ», «τσι», «τσι», «σβιτ», «σβιτ», «σβιτ». (Φάμπιο)

Τα χελιδόνια έχουνε φτερά κι είναι όμορφα!
(Λίζι + Αντωνέλα)

Στο σχολείο μας έχουμε καρακάξες στο κυπαρίσσι μας. Και έχουν μια φωλιά. Και έχουν καρακαξάκια και φέρνουν φαγητό. Η καρακάξα έχει και μπλε και πράσινο. Το ξέρατε αυτό; Κι έχει και μια μακριά ουρά που είναι μαύρη! (Αχιλλέας)

Πώς να φτιάξετε τα χελιδόνια; Με μαύρο και άσπρο χαρτί και τέλος!
(Λίζι + Αντωνέλα)

Τα χελιδόνια πετάνε κι όταν πετάνε, τραγουδάνε
(Αντωνέλα)

Την εφημερίδα μας την λέμε «Τ' αετόπουλα» και «Οι γερακίνες». Ο αϊτός τα βλέπει όλα από ψηλά.
(Αχιλλέας)

Μάθαμε τις φωνές των πουλιών και γίναμε ένα πουλί. Και διαβάσαμε ποιήματα με την Βάσια «το φτεράκι». (συλλογικό)

Τα πουλιά που ταξιδεύουν λέγονται αποδημητικά κι αυτά που ξεμένουν ενδημικά. (συλλογικό)

Είμαστε παιδιά – πουλιά. Άλλος καλόγερος κι άλλος τσίχλα κι άλλος δεντροσπουργίτης κι άλλος καρακάξα. Ένα παιδί, ένα πουλί. Ο γλάρος μας έρχεται από τη θάλασσα. (συλλογικό)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μου αρέσει όταν διαβάζουμε τα βιβλία όλοι μαζί. Έχουμε

βιβλία όπως ο Δον Κιχώτης και ο Παπουτσωμένος γάτος. Φέτος δανειστήκαμε 71 βιβλία. (Λουτσιάνο)

Όλοι τη χρονιά δανειζόμαστε βιβλία. Τα έφερα εγώ από την κυρία Φωτεινή. (Αχιλλέας)

Βγάλαμε και δικά μας βιβλία, μικρά. (συλλογικό)

1 ΙΟΥΝΙΟΥ

Αυτό το βράδυ 60 ταράτσες Άνοιξαν να ανέβει ο κόσμος στα Εξάρχεια. Είχαν και μουσικούς. Άνοιξε και η δική μας ταράτσα στο 35ο δημοτικό σχολείο, αυτή που έχουμε κάνει υπαίθρια βιβλιοθήκη. Μαζί μας ήταν η Βάσια που έχει γράψει «Το φτεράκι» και ο Γιώργος ο μουσικός με τα παράξενα μουσικά όργανα. Κάναμε μουσικό διάλογο με την απέναντι ταράτσα κι ένα σαξόφωνο. Ήταν παιδιά από την α' και β' τάξη. Κάναμε τις φωνές των πουλιών και διαβάσαμε ποιήματα. Στο τέλος πετάξαμε τρία φαναράκια! (συλλογικό)

35ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ

Το σχολείο είναι να μαθαίνουμε γράμματα και εργασία. Και κάθε Τετάρτη βγαίνουμε έξω από το σχολείο. (Δουράτα)

Είναι ωραίο το σχολείο μας. Έχει μεγάλο προαύλιο, κυπαρίσσι, βιβλιοθήκη και ποδήλατα. Έχουμε και τυπογραφείο! Έχουμε και υπαίθρια τάξη! (Μελίνα)

Κάθε Τετάρτη βγαίνουμε έξω από το σχολείο. Στο Πεδίο του Άρεως, την Παυλίνα Παμπούδη, στην πλατεία Κανιγγος, στο Εθνικό Τυπογραφείο και στο Πολυτεχνείο. Στο Εθνικό Τυπογραφείο τυπώσαμε την εφημερίδα μας (δωρεάν). Πήγαμε και στην κυρία Ελένη και μας χάρισε βιβλία. (Φάμπιο)

Στο σχολείο κάνουμε γράμματα, εργασίες, βιβλιοθήκη, μάθημα, καραγκιόζη, εφημερίδες και βγαίνουμε και έξω. (Τζέσικα)

«Γλώσσα» κάνουμε με λέξεις σαν αυτό το τραγούδι. Ακού-

στε το: «μια φορά ένα παπί είχε μείνει μ' ένα πι» της Παυλίνας. (Μελίνα)

Τι όμορφο είναι το σχολείο! (Παρασκευή)

Μου αρέσει να πηγαίνω στο σχολείο και να μαθαίνω να διαβάζω βιβλία. (Φρέντυ)

Το σχολείο είναι φοβερό, ωραίο και καλό! (Αντωνέλα + Μελίνα)

Μου άρεσε όταν στην αυλή φεράμε τα ποδήλατα. Και φοράγαμε σήματα που ζωγραφίσαμε. Και πηγαίναμε πάνω στις γραμμές. (Λουτσιάνο)

Στο σχολείο μας ένα Σάββατο βάψαμε τη σκάλα. Ψηφίστηκε το μοτίβο του Λουτσιάνο. Ήταν τέλεια. Και τις παλέτες βάψαμε. Δεν ήρθαν όλα τα παιδιά. (Αχιλλέας)

Έχουμε συμβούλιο τάξης. Έχουμε πρόεδρο (Λίτσι), έναν γραμματέα (Αχιλλέας) κι ένα φύλακα του λόγου (Αντωνέλα). Λέμε μπράβο σε κάτι, μια κριτική και κάνουμε

μια πρόταση. Έχουμε κάνει 7 συμβούλια κι αποφασίσαμε να βγάλουμε εφημερίδα. Την πρόταση έκανε ο Αντνάν. (Παρασκευή + Τζέσικα)

Έξω από την τάξη μας έχουμε λουλούδια. Τα φυτέψαμε με πολλή αγάπη. Έχουμε γιασεμιά, ντομάτες, πιπεριές, αλόη και άλλα. Κάνουμε και κομπόστ. Φέρνουμε από το σπίτι φλούδες. Τα ποτίζουμε με μπουκάλια. Έχουμε και κηπουρούς. Φέρνουμε και σπόρους. (Μισέλ)

Στο Λόφο του Στρέφη παίζουμε το παιχνίδι του χαμένου θησαυρού. Φτιάχνουμε και τα μυθικά πλάσματα του λόφου. Με την Βάσια, την Μαρίνα και την Ειρήνη. (συλλογικό)

Ακούγαμε «Λάχανα και Χάχανα», «Λιλιπούπολη», «Ντενεκεδούπολη» και «Καραγκιόζη». Μάθαμε και την Αρλέτα με την κυρία Γιώτα. (συλλογικό)

Κάναμε για την Σοφία Βέμπο. Ήταν και η κυρία Λότη μαζί μας. (συλλογικό)

Στο Πεδίο του Άρεως ήταν ωραία με το καρότσι. Ήταν και ο κύριος Γιώργος μαζί μας για τα δικαιώματα του παιδιού. (Άγγελος)

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Τα παιδιά από τη θάλασσα θέλω να τα φροντίζω και να τα αγαπώ. Σας αγαπώ πάρα πολύ (Λίτσι)

Τα παιδιά από τη θάλασσα θέλω να τα έχω φίλους. Να έρχονται εδώ σ' αυτή τη χώρα για μην έχουν πόλεμο. (Φρέντυ)

Το καράβι ταξιδεύει/ και πάει σ' άλλα μέρη/ και είδε ο καπετάνιος/ τρία παιδιά στον πόλεμο. Και τα πήρε/ και τα πήρε/ να τα φέρει στο σχολείο. Έμαθαν λέξεις από α, όπως αγάπη, αϊτός, αλληλεγγύη, αεροπλάνο, ασανσέρ, αετόπουλο. (συλλογικό)

ΑΓΑΠΗ είναι

Μ' αρέσει η αγάπη γιατί
είναι ομορφιά. Και μ' αρέσει
πολύ και η μαμά γιατί μ'
αγαπάει, μ' αγαπάει πολύ!

(Αντωνέλα)

Αγάπη είναι

Να σου καθαρίζουν τα
γυαλιά

Να φροντίζουμε τους γονείς

Και να σου καθορίζουν
φασολάκια. (Νηρέας)

Η αγάπη είναι για τη μαμά
και τον μπαμπά

γιατί με φροντίζουν και όταν
τελειώνω τα μαθήματα με
πάνε βόλτες. (Φρέντυ)

Αγάπη είναι να χορέψουμε.
(Νηρέας)

ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΙΩΝ

1ο σενάριο

Καρ: Κολλητήρι, πώς είναι
το μοτίβο;

Κολ: μοτίβο είναι να
βάζουμε μπλε

και μαύρο και άσπρο και
πάλι από την αρχή

Καρ: μπράβο, το βρήκες!
(Λουτσιάνο)

2ο σενάριο

Καρ: Αγλαΐα τι κάνεις;

Αγλ: Καλά είμαι. Εσύ;

Καρ: Καλά είμαι κι εγώ

Αγλ: Ωραία και τα
κολλητήρια!

Καρ: Αγλαΐα έφτιαξες
φαγητό;

Αγλ: Ένα κολοκύθι

Καρ: Ωραίο αστείο. Πάμε
μουσική παρακαλώ!

Μουσική (+ στίχοι
Ευγένιος Σπαθάρης)

«Μπαμπάκο, μπαμπάκο,
μπαμπάκο, τι θα φάμε;

Μια φέτα κολοκύθι... κι ένα

ολόκληρο ρεβίθι!»

(Μελίνα)

3ο σενάριο

Καρ: Αγλαΐα, έγινε το
φαγητό;

Αγλ: όχι!!

Καρ: βάλε μου μια φέτα!

Αγλ: κολοκύθι; (Φάμπιο)

4ο σενάριο

Καρ: Κολλητήρι, να σου πω
κάτι;

Κολ: Ναι μπαμπάκα, τι θες;

Καρ: να πάμε μια βόλτα στο
Πολυτεχνείο

Κολ: ναι, πάμε μια βόλτα

Καρ: κοίτα το Πολυτεχνείο

Κολ: να μπούμε μέσα;

Καρ: να μπούμε, έλα μέσα

Κολ: κοίτα μουσικά όργανα!

Και τι ωραία είναι!!

Αυτή είναι κιθάρα!

Καρ: α, νόμιζα ότι ήταν

τέρας!

Και μετά πήγαμε στην

«Πυξίδα» και μετά
ζωγραφήσαμε σπίτια με την

κυρία Χριστίνα για τους
πρόσφυγες. (Αχιλλέας)

Φέτος όλο σπίτια κάνουμε.
Πλούσια και φτωχικά,
φωλιές, σκηνές, παράγκες
και σπίτια με ιστορίες.
Σαν αυτά της Βέμπο στη
γειτονιά μας. (Μπάμπης)

Έρθε στο σχολείο μας μια
μέρα ο Σπύρος να παίξουμε
με τις φιγούρες του Καρα-
γκιόζη. Θα τον περιμένουμε
τον Σεπτέμβρη να παίξουμε
στην πλατεία Εξαρχείων.
Έχουμε φτιάξει ομάδα με
καραγκιόζοπαίχτες.
(συλλογικό)

Έρθαν και καινούριες
φιγούρες Καραγκιόζη στην
τάξη.

Μας τις έστειλε η Νικολέτα
από το Πανελλήνιο
Δίκτυο για το Θέατρο
στην Εκπαίδευση. Θα
αγοράσουμε και έναν
καινούριο μπερντέ γιατί
αυτός χάλασε. (συλλογικό)

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Κάθε μέρα κάνουμε μαθηματικά. Στην τάξη και στην αυλή. Και μαζεύουμε χρήματα για να αγοράσουμε βιβλία.

Για να αγοράσουμε εμείς τα παιδιά δίνουμε χρήματα στον ταμιά. Και μαζεύουμε και αποδείξεις. Έχουμε συνεταιρισμό. Μέχρι τώρα αγοράσαμε χάρακες και μολύβια. Έχουμε και τετράδια από την γαλλική αλληλεγγύη (ΑΝΕΠΙΟΣ). Μας έφεραν τετράδια μαθηματικών και μολύβια. Τετράδια πήραμε και από το Εθνικό Τυπογραφείο. (Φαμπιάνο)

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Τα σκυλάκια τα κακοποιούν οι άνθρωποι. Θέλω να ενωθούν όλες οι φιλοζωικές εταιρίες για να είναι όλα εντάξει. (Παρασκευή + Τζέσικα)

Στην συνέλευση των ζώων που έχουμε κάνει πέντε

αποφασίσαμε να κάνουμε μια αφίσα για να πούμε όχι στις κυνομαχίες στην πλατεία. Αλλά δεν την κάναμε. (Αχιλλέας)

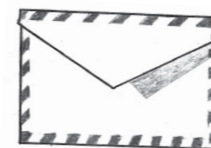
Πρέπει όλοι να είμαστε Πένα ζώο και να λέμε το πρόβλημά του. (Φρέντυ)

Κάναμε 5 συνελεύσεις των ζώων και αποφασίσαμε: α) τα περισσότερα παιδιά θέλουν να φέρονται καλά στα ζώα β) να μη τα βασίζουμε γ) να μην κάνουμε επιθετικά τα σκυλιά δ) να διαβάζουμε Αίσωπο (συλλογικό)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Όλη τη χρονιά γράφουμε γράμματα στους γονείς. Σου δίνει ο κύριος χαρτάκι και φάκελο και γράφεις στο χαρτάκι. Στείλαμε γράμμα και στο δήμαρχο. Θέλουμε ένα μπλε κάδο. Μας απάντησε πως θα στείλει. Γράψαμε και στον Αη-Βασίλη και πήγαμε στο γραμματοκιβώτιο

στην Αιόλου. Μας έστειλε γραμματόσημα. Γράφουμε και στον κύριο. Στείλαμε και χριστουγεννιάτικες κάρτες στα παιδιά του Λουγκάνσκ της Ουκρανίας που έχουν πόλεμο. Μας έστειλαν και ποιήματα δύο σχολεία, το 5ο Κορυδαλλού και το 2ο πειραματικό στο Κολωνάκι. Και βιβλία οι εκδόσεις «Πατάκη». Και «τ' αετόπουλα» είναι ταχυδρόμοι. Έχουμε επίσης και ταχυδρόμους της τάξης! (Φάμπιο)

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΥΛΙΝΑ ΠΑΜΠΟΥΔΗ

- Μαθήτρια του 35ου δημοτικού σχολείου;
- Ναι!
- Πόσα βιβλία έχετε βγάλει;
- Περίπου 60.
- Από πότε γράφετε ποιήματα;
- Από την ηλικία τη δική σας.

- Από πότε γράφετε τραγούδια;
- Από 19 ετών. Ο πρώτος δίσκος βγήκε τότε.
- Από πότε ζωγραφίζετε;
- Από 2 χρονών. Όπως όλα τα παιδιά. Απλώς συνέχισα. Όλοι οι πίνακες εδώ στο σπίτι μου είναι δικοί μου εκτός από κάποιους της γιαγιάς μου.
- Πότε ήρθατε στο σχολείο;
- Πάνε 10 χρόνια περίπου. Με έφερε ο Μπάμπης, ο δάσκαλός σας. Αλλά εγώ δασκάλα δεν ήθελα να γίνω! (συλλογικό)

Πήγαμε στο σπίτι της Παυλίνας Παμπούδη στις 2 Μαΐου. Ήταν με την σκύλα της την Λάρα. Μας χάρισε βιβλία για την βιβλιοθήκη μας. Τραγουδήσαμε το παπί. (συλλογικό)

6 ΜΑΡΤΙΟΥ

Κάθε άνοιξη στις 6 του Μάρτη συζητάμε με τα παιδιά τη βία. Πολλά λένε ότι έχουμε βία στο σχολείο. Πολλά λένε πάλι ότι δεν έχουμε βία. Ούτε ξύλο. Αν έχουμε ξύλο να το δώσουμε στον Κάστορα να το φάει. Μόνο αυτός τρώει ξύλο. Κι ο Καραγκιόζης από τον Βεληγκέκα, αλλά έρχεται ο Μπάμπι-Γιώργος ο ρουμελιώτης και δίνει τη λύση! Αχ Φούλια δάσκαλε! Η διαμεσολάβηση έχει μεγάλη ιστορία στο θέατρο σκιών! Και το παιδικό δικαστήριο! Αλλά οι εκπαιδευτικοί δεν τα αγαπούν αυτά. Πιστεύουν στις τιμωρίες και τις εντολές. Εμείς λύνουμε τα προβλήματα με το συμβούλιο τάξης και μετά αγκαλιαζόμαστε! Τα μαθηματικά και η φιλοσοφία μας βοηθούν πολύ. Έχουν τη λέξη «πρόβλημα». Πώς; Βρίσκουμε τον αριθμό των παιδιών που «παίζουν» ξύλο! Κι έχουμε δύο ομάδες, τους «ξύλοφάγους» και τους «βιβλιοφάγους» και πάνε στους «ξύλοφάγους»! Και

τι γίνεται; Μια μέρα όμως όλοι οι «ξύλοφάγοι» γίνονται «βιβλιοφάγοι»! Μάθανε να διαβάζουν! Δανείζονται από τότε πολλά βιβλία και κυρίως βγάζουν δικά τους! Μέσα σ' αυτά όμως έχει «βία», διαφορετική. Γιατί πολλά πράγματα δεν μας αρέσουν! Και θέλουμε να τα αλλάξουμε!! (Μπάμπης Μπαλιάς)

21 ΜΑΡΤΙΟΥ – Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

Καλημέρα, καλησπέρα, όλη μέρα! (Φρέντυ)
Αβγδεζηθικλμνξοπρστυφχω (Άρουα)
Το κάθε αστέρι, κίτρινο, άσπρο ή λαμπερό το λέω πατρίδα (Βιολέτ)
Όταν σωπαίνουν τα πουλιά οι γάτες πάνε για φαγητό (Άγγελος)
Όλα τα δέντρα της γης θέλουν να γίνω ποιητής (Αχιλλέας)
Το παιδί πέφτει και το περιστέρι,

και η γάτα τους κάνει παρέα (Αποστόλης)
Όταν σωπαίνουν τα πουλιά, οι άνθρωποι βλέπουν όνειρα (Μελίνα)
Όλοι οι χάρτες είναι γεμάτοι διαβάτες (Λίτσι)
Όταν σωπαίνουν τα σκυλιά, τ' αστέρια πάνε ψηλά (Τζέσικα)
Το κάθε κουταβάκι, όμορφο ή άσχημο, το λέω πατρίδα! (Παρασκευή)
Μια καλή μέρα που είναι καλησπέρα με ήλιο λαμπερό και καυτό χορό τη λέω διασκέδαση (Μάριος)
Να πετώ στα σύννεφα και να μοσχοβολάει τριαντάφυλλο είναι το καλύτερο που μπορώ να κάνω (Βιολέτ)
Η πόλη θέλει φιλί και κανόνι (Άγγελος)
Το κάθε περιστέρι, λευκό ή μαύρο το λέω πατρίδα! (Μελίνα)
Χμμ, πρόβλημα βλέπω εδώ,

επισκεφτήκατε γιατρό; Βήχα έχετε ή πόνο; Φαρμακάκι θα σας δώσει και να μια συνταγή Την ημέρα χάπια τρία... (Στέλλα)
Όταν σωπαίνουν τα πουλιά παίζω τάπες (Φαμπιάνο)
Το κάθε παιδί, μαύρο ή λευκό ή κίτρινο, το λέω πατρίδα! (Άγγελος)
Αού-α, αού-α, η αγαπημένη λέξη της τάξης! (Μπάμπης)
Το κάθε βιβλίο, λογοτεχνικό ή εγκυκλοπαιδικό, το λέω πατρίδα! (Λίτσι)
Όταν σωπαίνουν τα άλλα πουλιά, βγαίνουν η αγάπη και η χαρά (Αντωνέλα)
Όλα τα παιδιά είναι συνεργατικά (Φαμπιάνο)
Αγάπη είναι η Δουράτα (Μισέλ)
Η κοινότητα μας περιμένει όλο χαρά Πάρε το σχολείο κι έλα με τα παιδιά! (Μπάμπης)

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

1. Στο σχολείο ήταν πολλά παιδιά. Και είχαν δει μια σχάρα που ήταν ανοιχτή στην προσευχή. Πέσανε μέσα κι είδαν αστερίες, κοχύλια, χταπόδια, άγκυρες και κοράλλια. Κολύπησαν μέχρι τη θάλασσα μέσα από σωλήνες και βγήκαν στη στεριά. Φώναξαν τα δελφίνια να έρθουν να κάνουν βόλτες. Μπήκαν πάνω τους και μπήκαν στα βιβλία. Κι ήρθαν πάλι στο σχολείο. (ομαδικό)

2. Μια φορά ήταν σε μια χάρτινη σακούλα αμύγδαλα και καρύδια μαζί. Ήταν διαφορετικά αλλά έκαναν παρέα. Όταν σφύριζε ο δάσκαλος τα παιδιά έκαναν «Μελέτη Περιβάλλοντος». Κάθε φορά που έλεγαν μια πρόταση τα παιδιά, έτρωγαν κι ένα αμύγδαλο. Ο δάσκαλος πήρε τα καρύδια και τ' αμύγδαλα και ρωτούσε συνέχεια ποιο είναι το αμύγδαλο. Τα παιδιά έφαγαν όλα τα αμύγδαλα κι έμεινε ένα μόνο

του. Το έφαγε ο δάσκαλος και του κάθισε στο λαιμό. Έβηξε και βγήκε έξω. Πήγε στα καρύδια μόνο του. Μετά τα παιδιά έφαγαν όλα τα καρύδια, εκτός από ένα. Αυτό το φύτεψαν μαζί με το αμύγδαλο για να βγει μια αμυγδαλιά και μια καρυδιά. Στο σχολικό τους κήπο. (ομαδικό)

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ήταν το ροζ που άρεσε μόνο στα κορίτσια και το μπλε μόνο στα αγόρια. Όμως μια μέρα ένα παιδί κατάλαβε ότι το μοβ, το φούξια και το ροζ είναι και για αγόρια και για κορίτσια. Μια μέρα ήρθε στο σχολείο ένα ροζ ποδήλατο. Νόμιζε ότι θα γελάσουν οι φίλοι του. Όμως το παιδί ανέβηκε. Και οι φίλοι του δεν τον κοροϊδεψαν. Μετά ανέβηκαν όλα τα παιδιά. Και μια μέρα έκαναν την αυλή του σχολείου πάρκο με ποδήλατα

(μπλε, κόκκινα, πράσινα, ροζ, μαύρα). Για να βγούνε έξω από το σχολείο. (συλλογικό)

Αγαπητέ μας δήμαρχε,

Είμαστε η Α' τάξη του 35ου Δημοτικού Σχολείου Αθήνας και σας γράφουμε ένα γράμμα για να σας πούμε μερικά προβλήματα της πόλης.

Θα μπορούσατε να μας συνοδεύσετε μια μέρα στο Πεδίο του Άρεως; Θέλουμε να σας δείξουμε ότι σπάσανε οι κούνιες στις παιδικές χαρές! Θα μπορούσατε να μας συνοδεύσετε μια μέρα στο σχολείο μας; Θα δείτε ότι δεν έχουμε κάδο ανακύκλωσης. Θέλουμε ένα μπλε κάδο! Θέλουμε επίσης κούνιες κι ένα μονόζυγο στο προαύλιο! Θα μπορούσατε να μας συνοδεύσετε μια μέρα στο Πάρκο Ναυαρίνου; Ελάτε να σας δείξουμε τον κήπο μας!

Θα μπορούσατε να μας συνοδεύσετε μια μέρα στην πλατεία των Εξαρχείων; Εκεί πετάνε μολότοφ, δακρυγόνα

κι ανάβουν φωτιές. Εμείς δεν τα θέλουμε!

Θα μπορούσατε επίσης να μας συνοδεύσετε μια μέρα στον Λόφο του Στρέφη; Εκεί έχουμε ακαθαρσίες σκύλων και σπασμένα γυαλιά από μπύρες!

Θα μπορούσατε να μας συνοδεύσετε μια μέρα στον δρόμο; Δεν μπορούμε να κάνουμε ποδήλατο γιατί έχουμε πολλά αυτοκίνητα! Ελάτε να σας δείξουμε και τα μαγαζιά. Είναι άδεια γιατί έχει πολύ βία στους δρόμους κι όλα είναι καμμένα!

Υ.γ. Η επιστολή στάλθηκε στις 8/11/2017. Η απάντηση ήρθε λίγους μήνες μετά και αναφέρεται σ' ένα μπλε κάδο που θα αφιχθεί στο σχολείο μας. Τον περιμένουμε!

ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ (ξανά)

Δουλεύοντας το μοτίβο με τον Καραγκιόζη

Στο 35 Δημοτικό Αθηνών με την α' τάξη θέλαμε να βάψουμε την σκάλα της υπαίθριας τάξης μας και οργανώσαμε τελικά ολόκληρο σχέδιο με τα παιδιά! Η ιδέες του μοτίβου από τα Μαθηματικά (φτιάχνοντας αρχικά κολιέ με τα παιδιά), μαζί με την Μελέτη Περιβάλλοντος (δημιουργία υπαίθριας τάξης), το μάθημα της Γλώσσας (η τάξη ζωγραφίζει ένα μέρος του σχολείου) και τη συνέλευση με τους γονείς (δίνοντας και παίρνοντας ρόλους που έχουν να κάνουν με τις γνώσεις τους και που μπορεί να γίνουν πηγή ενδιαφέροντος από τα παιδιά), μας πήγαν ολοταχώς στον Καραγκιόζη και την παράσταση «Ο Καραγκιόζης μοτίβιος». Μια παράσταση που έδωσε η α' δημοτικού βάζοντας τον Καραγκιόζη να μαθαίνει από τα κολλητήρια πώς να βάψει την παράγκα του. Ο κόσμος των χρωμάτων συνδέθηκε με την σκουριασμένη σκάλα που βεβήλωναν τα παιδιά με το παιχνίδι τους, κάνοντάς την τσουλήθρα!

Στην αρχή, με την παρουσία του πατέρα του Φάμπιο που είναι ελαιοχρωματιστής, είπαμε με τα παιδιά να κάνουμε μοτίβα για το πώς θέλουμε τη σκάλα, να εκτεθούν και να ψηφιστεί αυτό που μετά θα υλοποιήσουμε, πηγαίνοντας ένα Σάββατο στο σχολείο. Το κάναμε και ψηφίστηκε από τα παιδιά το πιο αρεστό μοτίβο (με 11 ψήφους). Συγχρόνως παίζαμε στον μπερντέ την

ιδέα των χρωμάτων με την Αγλαΐα, τα κολλητήρια, τον Καραγκιόζη και τη θεά Αθηνά!!! Η υπαίθρια τάξη σ' όλο της το μεγαλείο. Από τη μια τα παιδιά εκτεθειμένα στο φως και από την άλλη στο θέατρο σκιών, στη συνομιλία με το σκοτάδι! Η τάξη - ένα πλατωνικό σπήλαιο! Ένα κόσμος αφής, κίνησης συνύπαρξης, πλατείας και σκηνης, ένας κόσμος που μεταβαίνει διαρκώς στο σχήμα τάξη - βεστιάριο - υπαίθρια τάξη.

[Μπάμπης Μπαλτάς]

